

Petr Hájek: Průlom značek JZH + DK: Malý začátek velké proměny? Kolaboranti se nemění. Lež jako nejvyšší „evropská hodnota“? Písek v soustrojí pyramidy zla. Bolševická kavárna obráceným neodpouští. Co ještě musí přijít?

- CZ24 News | 3. října 2022

ČESKO: PETR HÁJEK komentuje závěrečné výstřely podzimních voleb, dovozuje z jejích výsledků opatrný optimismus a varuje „mlčící většinu“, že její „dlouhé ticho“ se může stát pro ni samu pohřebním maršem

Teprve včera skutečně skončily podzimní volby. Před týdnem v těch komunálních posílilo významně SPD a ANO, zatímco Fialova vláda ztratila – ODS dokonce výrazně. Ve druhém kole senátních dominovaly naopak strany vládní pětikolky. Tím víc její komsomolské propagandisty k rozběsnění dráždí, že do senátu pronikly dvě ženy nespojené s pražskou (brněnskou atd.) kavárnou: Jana Zwyrtek Hamplová na Kroměřížsku a Daniela Kovářová v Plzni.

Bez dlouhých a složitých rozborů lze konstatovat: Mlčící voličská většina stále mlčí, a disciplinovaně volící vládní menšina je zase o něco menší. Ke komunálním a prvnímu kolu senátních voleb nepřišla ani polovina oprávněných voličů – a parlamentní opozice přesto posílila nejen v zastupitelstvech po celé zemi. Babišovo ANO dostalo své kandidáty do druhého kola v 17 senátních obvodech (jeden dokonce byl zvolen přímo) – a postoupily i zmíněné dvě „nekavářenské“, tedy opravdu nezávislé právničky (a jedna kandidátka SPD)

To většinové mlčení se – až na voliče zmíněných dvou výjimek – tento víkend změnilo v hrobové ticho. Opovržení senátem je prostě nezlomné a vyjadřuje i je valná část vládních voličů. Jen v Jihlavě, kde Andrej Babiš jistou skupinu našich zhysterizovaných podvolených spoluobčanů nechtěně mobilizoval, byla účast o něco vyšší. Tchajwanec prostě musel vyhrát. Fialoví věděli, že pouze tak bude možné volby interpretovat jako Babišovu porážku – a to je jediné, oč v symbolické rovině ještě usilují. Vědí, že všechno ostatní je prohrané – což jednoznačně potvrdily obě poslední masové demonstrace v Praze a dalších městech.

Kolaboranti se nemění

O to cennější je těžce vybojované vítězství obou žen – nyní kavárnou proklínaných snad ještě oplzleji než během předvolební kampaně. Tito – v jiných případech tak vzorní – strážci politické korektnosti (čti autocenzury), „liberálnosti“ a „slušnosti“ potvrdili, že se tyto „hodnoty“ týkají pouze těch, kteří se podvolí. Kterí opakují mainstreamové fráze o naší údajně svobodné demokratické společnosti, báječné bruselské vládě pětikolky a loajalitě americkému světovládnému cynismu.

A nenávist – to ovšem na místě prvním – ke zločinnému Putinovi, který nám vzal plyn, vrhá nás do temna energetické zkázy, protože bezdůvodně napadl Ukrajinu, a teď vede válku proti Západu, k

němuž od posledního převratu prý už opět patříme „na věčné časy a nikdy jinak“ (alespoň, než zase přijde nový protektor, jemuž se naši věční kolaboranti budou stejně obřadně klanět, i kdyby měl třeba šikmé oči nebo na praporu islámský půlměsíc).

Lež jako nejvyšší „evropská hodnota“

Tedy ne, že energetickou zkázu záměrně vyvolal Brusel „Zeleným údělem“ jako další úder Velkého resetu po přípravném „zastřelování“ covidismem a vakcinační diktaturou (při „vznešené práci“ na likvidaci podstatné části světové populace). Ne že Západ porušil všechny sliby, a Spojené státy (schovávající se za křoví NATO) obklíčily Rusko, vyvolaly státní převrat v jeho „měkkém podbřišku“ a za pomoci kyjevských nácků s hakenkrajzy na vlajkách, na kůži i v hlavách se chystaly na Rusko udeřit (ale předtím zmasakrovat ruskojazyčnou menšinu, která se kyjevským pučistům vzepřela).

Ne že dovoz levného ruského plynu do Evropy nejprve zakázaly „bruselské sankce“, poté, co Západ ukradl více než tři sta miliard ruských dolarů uložených v západních bankách – a odmítl platit za energie a další suroviny v rublech, na které Moskvě nedosáhne. Ne že pro jistotu washingtonský dement (nebo kdo ho vodí) nechal zničit oba plynovody, aby byla jistota, že se Německo s Ruskem nakonec nedohodne na mírové koexistenci a pokračování oboustranně výhodného obchodu.

Ne: Za všechno může Putin. Lež jako prostitutka umístěna na oltář a určena k obřadnému klanění podvolenými davy místo Boha. Povýšena na nejvyšší z „evropských hodnot“, které u nás tak příznačně agresivně hájí „neziskovka“ stejného jména (s mnohamiliónovými příjmy od protektorů z USA i Bruselu) v čele s neúspěšným homo-pornohercem.

Písek v soustrojí pyramidy

Jestliže za této situace obě nebojácné právničky vstupují do senátu, je zcela pochopitelné běsnění, kterým to Fialové falangy v hlavních režimních médiích a na sociálních sítích doprovázejí. Vědí totiž, že nejde o zanedbatelnou „nerovnost“ v jinak tak pečlivě srovnaných a „prokádovaných“ zástupech členů horní komory parlamentu – čest několika výjimkám.

Ty „výjimky“ tam ovšem pronikly ještě v úplně jiné situaci. Nikoli za hysterického jekotu a protektorátní udavačské atmosféry mafie Fialových (v politice i v médiích). Tihle všehoschopní neschopní nás potřebují zatáhnout do války, jež má zakrýt hospodářskou a mravní destrukci státu a národa, kterou dle cizích not a zájmů plánovitě uskutečňují. A jakýkoli hlas, který na to může z „výše oficiální instituce“ upozornit, je pro ně proto mimořádně nebezpečný. Nejde o počet.

Pyramida moci, kterou budují, je totiž postavená vzhůru nohama: Balancuje na špici, se základnou nahoře. Lidová vůle, z níž by měla vycházet, je čirá propagandistická virtualita a dál se rychle zužuje. Pyramida je tak stále více nestabilní. Nebezpečí, že se převrátí zpátky „na nohy“ do přirozené pozice (a totalitní moc v základně se při pádu roztrhne na kousky), je každým dnem větší. Dozrávající lidový hněv ji začíná ohrožovat zvenčí. A jakékoli – na pohled i nepatrné – zrnko písku v obludném soustrojí uvnitř může být tou poslední kapkou, která způsobí kolaps. A protože to její stavitelé vědí, začínají se trást strachy. A proto tak ječí.

Bolševická kavárna neodpouští

Jinak řečeno: Ten dvojí senátní úspěch je mnohem víc, než v této chvíli dohlédáme. Nemyslím, že Jana Zwyrtková Hamplová a Daniela Kovářová tam způsobí revoluci. Ale i pro korporátní média bude mnohem těžší je ignorovat. Takže vedle základu skutečné opozice ve sněmovně – řeč je o dvacíctce nepodvolených Tomia Okamury (u Babišovců je to často přinejmenším sporné – včetně jejich šéfa) –

se nyní objeví i „gravitační zrnka“ v senátu.

A politickou policií a justicí pronásledovaný Andrej Babiš bude mít dále zúžený prostor k rozhodnutí, zda se ke skutečné opozici také přidat. Třeba už konečně pochopí, že i kdyby se postavil na hlavu – jako ta pyramida – nic mu to nepomůže. Stejně tak je to i Milošem Zemanem, který obrátil na obrtlíku v domněnku, že mu (respektive jeho podivnému byznysovému okolí) to po opuštění prezidentské funkce kavárnici v politice a tajných službách nespočítají.

Ostatně stejnou chybu udělal i nový pražský arcibiskup Jan Graubner, když na svatého Václava pronesl ve Staré Boleslavi ostudnou „provládní“ řeč (skvěle mu na ni odpověděl v Právu ombudsman Stanislav Křeček), aby se odlišil od svého předchůdce, národu oddaného Dominika Duky: Od vládnoucí kavárny nezíská nic – a ztratí i ty, kteří (byť s výhradami) měli „Dukovu“ církev za jednu z národních kotev.

Co ještě musí přijít?

Situace v celé Evropě se každým dnem stává dynamičtější. Ukazují to i výsledky voleb v Itálii či ve Švédsku (možná i brzké předčasné volby na Slovensku). Bruselští bachaři tuhle „věznici parmskou“ ještě donedávna suverénních národů dlouho pohromadě neudrží. O to víc stupňují násilí, cenzuru a rdousí poslední zbytky občanských svobod. Teď se ji snaží uvrhnout do strachu ze ztráty základních existenčních podmínek. Ordinují tmu, zimu a brzy i hlad. Doufají v poslušně sklopené hlavy, ale odpovědí bude vzpoura.

Naše „mlčící většina“ to sice už určitě rovněž tuší, ale ještě tiše doufá, že to všechno je jenom noční můra, která přejde a zmizí. Co ještě musí přijít, aby pochopila, že to není zlý sen, ale realita? Že to, co „probuzení nepodvolení“ skandují na náměstích – a vystavují se tím i přímému nebezpečí, protože stále víc jim hrozí státní represe od ohrožených elit Uchvatitelů – není „povolený mejdan“ (který připravuje „Majdan“) nějakých „Chvilkařů“ – Páté kolony Bruselanů u nás. Že je to skutečný protest – zatím ještě pozoruhodně civilizovaně mírumilovný.

Pokud pochopí pozdě, pád pyramidy vracející se do rovnovážného stavu přirozeného života může „zválcovat“ i je. Nemluvě o tom, že v úzkosti mohou Bruselané – u nás i v ostatních zemích – společně s Washingtonem rozpoutat totální válku s Ruskem.

I proto jsou obě inteligentní vzdělané dámy v senátu právě v této chvíli tak důležité. Je to vítězství, které otevírá „okno příležitostí“.

Možná malý začátek velké proměny.

Velkého resetu po našem.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)